

خاتم الفقير

٦

٩٥-٨٥ سوره مباركه محمد

دراست الاستاذ:
مهابي المادوي الطرابي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِينَ كَفَرُوا وَ صَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ (1)

وَ الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَ آمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَ أَصْلَحَ بَالَّهُمْ (2)

ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا
الْبَاطِلَ وَ أَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبَعُوا
الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ
لِلنَّاسِ أَمْثَالُهُمْ (3)

فَإِذَا لَقِيْتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضْرِبُ الرِّقَابَ حَتَّىٰ
 إِذَا أَنْخَنْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَ فَإِمَّا مَنَا بَعْدُ وَ
 إِمَّا فَدَاءً حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْ زَارَهَا ذَلِكَ وَ
 لَوْ بَشَاءُ اللَّهُ لَا تَنْتَصِرُ مِنْهُمْ وَلَكِنْ لِيَبْلُو
 بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالُهُمْ (4)

سَيِّهُ لِيَهُمْ وَ يُصْلِحُ بَالَّهُمَّ (5)

وَ يُذْكُلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا لَهُمْ (6)

غزوه تبوک

- چگونگی وقوع غزوه تبوک
- گروهی از مردم انباط [۵] در دوره جاهلی و بعد از اسلام به مدینه آرد سپید و روغن می آوردند. چون این گروه فراوان به مدینه می آمدند مسلمانان تقریباً همه روزه از اخبار شام اطلاع داشتند.

غزوه تبوک

• گروهی از ایشان به مدینه آمدند و خبر آوردند که هرقل خوار بار سالیانه یاران خود را پرداخت کرده و سپاهیان فراوانی در شام گرد آورده است و قبائل لخم و جذام و غسان و عامله را هم با خود همراه ساخته و آماده شده اند و پیشاهنگان خود را به بلقاء گسیل داشته و آنجا اردو زده اند و هرقل هم در حمص باقی مانده است. این موضوع را دیگران به آنها گفته بودند و آنها هم به مسلمانان گفتند.

جنگ موتہ

- دلایل محدودی درباره اعزام سپاه موتہ نقل شده که نمی تواند دلیل اصلی فرستادن چنین سپاهی باشد. در این باره گفته شده است:
- شرحبیل بن عمرو غسانی در منطقه موتہ راه را برابر یکی از رسولان پیامبر صلی اللہ علیہ و آله و سلم بست. او حارت بن عمیرازدی بود که نامه پیامبر را برای حاکم بصری می برد. شرحبیل دستور داد تا وی را بند کرده و گردنش را زدند. این تنها رسول پیامبر صلی اللہ علیہ و آله و سلم بود که به شهادت رسید.^[۱]
- همزمان با این حادثه، گروه ۱۵ نفره‌ای که از سوی پیامبر برای تبلیغ به سرزمین ذات الطیوع رفته بودند نیز مورد تهاجم قرار گرفتند و جز یک نفر که مجروح شد و به مدینه برگشت، همگی آنها به شهادت رسیدند.^[۲]